

KUKAĆ (6) *vb impf*

inf kukać (2). ◇ *praes 3 sg* kukå (2). ◇ *3 pl* kukają (1). ◇ *praet 3 pl subst* kukały (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w.

1. *Wydawać głos „kuku” (o kukułce); coccizare, cuculare Cn (4) : RejWiz 24v; Chwalebne Iprawy Páńkie głośno wyflawiali. Koffowie y Grzywacy/ kukáły/ Gzegzőłki BielSen 6.*

W przen (1) :

Fraza: »[komu] we łbie kuka« = komuś w głowie szumi, ktoś szaleje (1): Iáko Grzywacz Gzegzőłki wnet Wenułå szuka/ Więc iáko Paryłkowi/ też mu we łbie kuka. RejZwierz 43.

Przen: Zachowywać się jak kukułczę w cudzym gnieździe, panoszyć się (1) : Onym śwym Kukułczętom dodawa y rády Iákoby Oycowice do końca ofzukác: By mogli Przybyłzowie w onych dobrách kukác. KlonWor 62.

2. *Nawoływać, zawodzić śpiewnie, narzekać (2) : Tákież náłz miły pater gdy w vlicy kuka/ Aby mu łie Gzegzőłká gdzye w kącie ozwałå RejWiz 38.*

kukać kogo (1): (did) Czart zle tułzy kupczowy. (-) Niewczas tego dułko kukać Dawno bylo Łasky łukać. RejKup h2.

[*W rymie: szuka – kuka (3).*]

Formacja współrdzenna: pokukać.